

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรม
ความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำการทุจริต
ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

A Causal Relationship Model of Intolerance
and Shame for Corruption of
Students in Saint Louis College.

ดร.อัชฌา ชื่นบุญ

* รองผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ดร.ชุติมา แสงदारารัตน์

* ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

ผศ.ดร.ธิปไตย โสติดิวรรณ

* หัวหน้าสาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Dr.Athcha Chuenboon

* Deputy Director, School of General Education, Saint Louis College.

Dr.Chutima Saengdararat

* Director, School of General Education, Saint Louis College.

Asst.Prof.Dr.Tipat Sottiwan

* Head of Division Applied Statistics, Faculty of Science and Technology,
Rajamangala University of Technology Thanyaburi.

ข้อมูลบทความ

* รับบทความ 7 กุมภาพันธ์ 2563

* แก้ไข 7 พฤษภาคม 2563

* ตอรับบทความ 13 พฤษภาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและ ความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ และตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 387 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามความคิดเห็นแบบของ ลิเคิร์ตสำหรับ วัด 5 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรม การรับรู้ความสามารถในการควบคุม พฤติกรรม ความตั้งใจกระทำพฤติกรรม และพฤติกรรมความไม่ทนและ ความละเอียดต่อการกระทำทุจริต เก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2561 วิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างด้วยโปรแกรม AMOS

ผลการวิจัยปรากฏว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรม ความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ของนักศึกษา วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ประกอบด้วย ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมมี อิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำ ทุจริต ในขณะที่ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการทำพฤติกรรม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม เป็นปัจจัยเสริมส่งผ่านความตั้งใจกระทำพฤติกรรม โมเดลที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 3.578 ค่า df เท่ากับ 2 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ เท่ากับ 1.789 ดัชนี GFI เท่ากับ .996 ดัชนี AGFI เท่ากับ .972 ค่า RMR เท่ากับ .005 ค่า RMSEA เท่ากับ .045

คำสำคัญ: การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

ความตั้งใจกระทำพฤติกรรม

พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต

Abstract

The purposes of this research were aimed to develop and validate a causal relationship model of intolerance and shame for corruption of students in Saint Louis College. The sample involved 387 undergraduates of Saint Louis College in academic year 2017. The research instrument was Likert-type opinions, consisting of five variables: attitude toward the behavior, subjective norm, perceived behavioral control, behavioral intention, and intolerance and shame for corruption. Data were collected from May to June 2018. Structural equation modeling is involved in the use of AMOS.

The results indicated that behavioral intention was a direct cause of intolerance and shame for corruption. Meanwhile, attitude toward the behavior, subjective norm, and perceived behavioral control indirectly affected intolerance and shame for corruption. The proposed model was consistent with empirical data. Goodness of fit statistics were: chi-square test=3.578, df=2, relative χ^2 =1.789, GFI=.996, AGFI=.972, RMR=.005, and RMSEA=.045

Keywords: subjective norm
perceived behavioral control
behavioral intention
intolerance and shame for corruption

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริตเป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่สามารถเกิดขึ้นได้ในสังคมซึ่งทั่วโลกให้ความสนใจในการแก้ปัญหา จากผลการสำรวจดัชนีการรับรู้การทุจริตซึ่งมีการนำเสนอผลนี้ออกมาทุกปี ในประเทศไทยตระหนักว่าเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องมีการแก้ไข มีหน่วยงานที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีวาระการปฏิรูปเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต มียุทธศาสตร์ชาติ อีกทั้งมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขับเคลื่อนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอีกด้วย

จากข้างต้นเป็นการกล่าวถึงสถานการณ์ในภาพรวมระดับประเทศและระดับสากลที่มีความตระหนักต่อการแก้ปัญหาเรื่องการทุจริตในแง่ของระดับบุคคลและสังคมจะพบพฤติกรรมทุจริตได้ไม่ยาก เช่น การทุจริตการสอบ การเซ็นชื่อเข้าชั้นเรียนแทนเพื่อนของนักเรียนและนักศึกษา การทุจริตการสอบเข้าทำงาน ข้าราชการ การไม่ทนรอที่จะต่อคิวซื้อของ เป็นต้น ผลสำรวจของโครงการ "คนไทย" มอนิเตอร์ 2557: เสี่ยงเยาวชนไทย (Youth Today) โดยมูลนิธิเพื่อคนไทย พบว่า เยาวชนไทย ร้อยละ 81 ทุจริตโดยให้เพื่อนลอกข้อสอบ หรือลอกข้อสอบเพื่อน และร้อยละ 63 เซ็นชื่อเข้าเรียนแทนเพื่อน หรือให้เพื่อนเซ็น

ชื่อเข้าเรียนแทนให้ งานวิจัยของศาสตราจารย์ Dan Ariely ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและเศรษฐศาสตร์เปิดเผยความจริงที่ว่า แม้แต่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกอย่าง MIT, Yale หรือ Princeton ก็พร้อมโกงข้อสอบหากมีโอกาสเพราะในสังคมปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูงในเรื่องของการศึกษา (Online)

การกำหนดนโยบายต่างๆ ในการแก้ปัญหาโดยเฉพาะในระดับเยาวชนซึ่งจะเติบโตไปเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปนั้นจะต้องได้รับการปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่ถูกต้อง อีกทั้งศึกษาถึงสาเหตุที่จะทำให้เกิดหรือไม่เกิดพฤติกรรมทุจริต มีนักวิชาการและนักวิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริต อาทิเช่น Ammaradit (2017, p.2) ได้ศึกษาวิจัยสาเหตุของปัญหาคอร์รัปชันและแนวทาง การแก้ปัญหาในหน่วยงานภาครัฐ พบว่า บุคคลของผู้กระทำพฤติกรรมใดนั้นเกิดจากการไตร่ตรองหรือใคร่ครวญถึงองค์ประกอบต่างๆ 4 ประการคือ โอกาส สิ่งจูงใจ การเสี่ยงภัย และความซื่อสัตย์ Pannasil, Phosing, และ Kenaphoom (2016, p.326) ระบุว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในระบบราชการไทย ประกอบด้วย 3 ประการ คือ เจตคติของคนไทยกลุ่มอาชีพต่างๆ ระบบราชการ และประสิทธิภาพของตัวระบบราชการ หรือการบริหารราชการ

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

แผ่นดิน ซึ่งจะเห็นได้ว่าสาเหตุหลักๆ เกิดจากปัจจัยภายในส่วนบุคคล กับสภาพแวดล้อมภายนอก

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมอันดีของนักศึกษา และเป็นองค์กรที่ผลิตบัณฑิตวิชาชีพด้านสุขภาพ ดังนั้นสถาบันมีความตระหนักที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างจิตสำนึกให้กับนักศึกษาได้รับการซึมซับคุณค่าของความซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อหน้าที่ การมีจิตสาธารณะ มีชีวิตพอเพียง และรักความเป็นธรรม อันจะช่วยปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกให้เยาวชนไทยเติบโตเป็นคนที่มีศักดิ์ศรี เชื่อมมั่นในความสุจริตกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง และต่อต้านการเอารัดเอาเปรียบ การทุจริตคอร์รัปชัน และการโกงทุกประเภท ผ่านการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมจากผลการวิจัยของ Chuenboon, Saengdararat, และ Boonputtikorn (2018, p.82-83) ได้วิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำแนกสาขาวิชา พบว่า สาขาวิชาแตกต่างกัน พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มที่อยู่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริตโดยรวมแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาต่อยอดว่า มีสาเหตุใดทำให้มีพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพแตกต่างไปจากสถาบันอื่น ผลการวิจัยจะนำไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษา และคณาจารย์ส่งเสริม ปรับปรุงการทำให้เกิดพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริต อีกทั้งยังทำให้นักศึกษาอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำ การทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทน และความละเอียดต่อการกระทำ การทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานการวิจัย

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัย เซนต์หลุยส์ที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของ นักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

3. เจตคติต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของ นักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ การคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการ ควบคุมพฤติกรรม มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัย เซนต์หลุยส์ ส่งผ่านความตั้งใจกระทำพฤติกรรม ความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำ ทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

นิยามศัพท์

1. พฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำ ทุจริต หมายถึง การแสดงออกอย่างใด อย่างหนึ่งเกิดขึ้นเพื่อให้รับรู้ว่าจะไม่ทนต่อ

บุคคลหรือการกระทำใดๆ ที่ทำให้เกิดการ ทุจริต ความไม่ทนต่อการทุจริตสามารถแบ่ง ออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) การแสดงออกของ ตนเองที่ไม่ทนต่อบุคคลในการกระทำทุจริต 2) การว่ากล่าวตักเตือน การประณาม การ ประจาน ต่อบุคคลที่กระทำทุจริต

2. ความละเอียดต่อการกระทำทุจริต หมายถึง ความเกรงกลัวต่อสิ่งที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม เพราะเห็นถึงโทษหรือผลกระทบ ที่จะได้รับจากการกระทำนั้น จึงไม่กล้าที่จะ กระทำ ทำให้บุคคลไม่หลงทำในสิ่งที่ผิด แบ่ง เป็น 2 ระดับ คือ 1) ความละเอียดระดับต้น หมายถึง ความละเอียด ไม่กล้าที่จะทำในสิ่งที่ ผิด เนื่องจากกลัวว่าเมื่อตนเองได้ทำไปแล้ว จะมีคนรับรู้ หากถูกจับได้จะได้รับการลงโทษ หรือได้รับความเดือดร้อนจากสิ่งที่ตนเองได้ทำ ลงไป จึงไม่กล้าที่จะกระทำผิด และ 2) ความ ละเอียดระดับสูง หมายถึง ความละเอียด ไม่กล้า ที่จะทำในสิ่งที่ผิด เนื่องจากรับรู้ถึงผลกระทบ ต่อชื่อเสียงและความเสื่อมเสียที่จะเกิดขึ้นต่อ ตนเอง ครอบครัว และสังคม

3. ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมความ ไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต หมายถึง ความพยายาม แน่วแน่ หุ่นเททำ พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อ การกระทำทุจริต ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก 1) เจตคติต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความ

ละเอียดต่อการกระทำการทุจริต 2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และ 3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

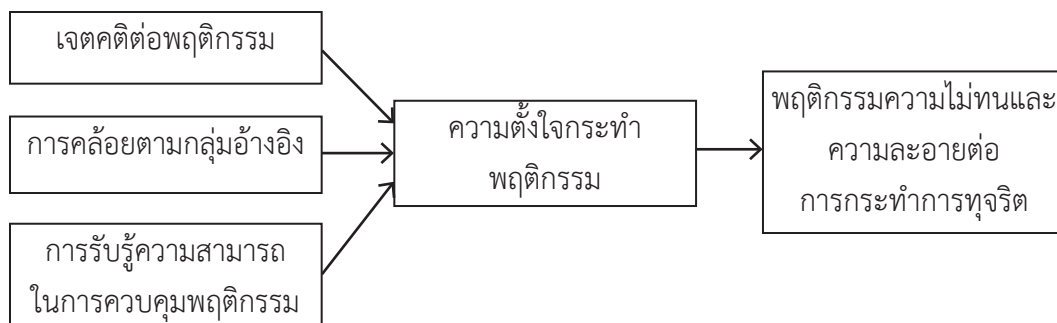
4. เจตคติต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต หมายถึง การประเมินทางบวกหรือลบของบุคคลต่อการกระทำนั้น หรือเป็นความรู้สึกโดยรวมของบุคคลที่เป็นทางบวกหรือลบ สนับสนุนหรือต่อต้านพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต

5. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าคนอื่นมีความสำคัญสำหรับตนเองและ ต้องการให้คนอื่นทำพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต ซึ่งการรับรู้นี้อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความจริงก็ได้

6. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะกระทำพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต และบุคคลจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต ต้องเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมนั้นได้และมีโอกาสประสบความสำเร็จ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การแสดงพฤติกรรมผ่านความตั้งใจของบุคคลที่จะกระทำพฤติกรรม ซึ่งความตั้งใจได้รับอิทธิพลจาก 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) เจตคติต่อพฤติกรรม 2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และ 3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ดังนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่ยอมรับพฤติกรรม และรับรู้ว่าจะสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ บุคคลก็จะมีเจตจำนงที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ความตั้งใจจึงเป็นตัวกลางนำไปสู่การกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมจากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนนี้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research methods) เน้นการสำรวจข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ โดยใช้โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ใช้เทคนิคการประมาณความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood: ML) มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2560 มีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 825 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 387 คน จากการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Bentler and Chou (1987, p.89) ที่แนะนำว่าอัตราส่วน 5 คน ต่อ 1 ตัวแปรสังเกตได้ ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ในโมเดลมีตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด 43 ตัว ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำเท่ากับ 215 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลได้จริงเท่ากับ 387 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามสัดส่วนของคณะ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมเกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เลขที่ E.034/2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนา

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการทุจริต จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 3 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมการทุจริต จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 4 แบบวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการทุจริต จำนวน 7 ข้อ ตอนที่ 5 แบบวัดความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต จำนวน 7 ข้อ และตอนที่ 6 แบบวัดพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต จำนวน 15 ข้อ โดยแบบวัดตอนที่ 2 – 6 เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับการวัดตามความคิดเห็นของผู้ตอบเป็น 5 ระดับ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มีตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของมาตรวัด (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับนิยามเชิงปฏิบัติการพบว่าทุกข้อมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยมีปรับภาษาเล็กน้อย แล้วนำแบบวัดไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

โดยแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการทุจริต มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.916 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมการทุจริต มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.753 แบบวัดการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการทุจริต มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.890 แบบวัดความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.740 และแบบวัดพฤติกรรมความไม่ทนต่อการกระทำทุจริต และแบบวัดความละเอียดต่อการกระทำทุจริต มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.850 ทั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2561

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง โดยการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ด้วยสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ด้วยเทคนิคการใช้หลักการค่าประมาณความควรจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood: ML) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรว่ามีผลต่อตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ด้วยโปรแกรม AMOS

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนคณะพยาบาลศาสตร์ มากที่สุด ร้อยละ 78 รองลงมา คณะจิตวิทยา ร้อยละ 11.9 และคณะกายภาพบำบัด ร้อยละ 10.1 ตามลำดับ และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 30.5 รองลงมา ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 29.7 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 29.2 และชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 10.6 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นในภาพรวม พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมการทุจริต นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย

4.02 รองลงมาคือ ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต พฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำทุจริต และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมการทุจริต ส่วนการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการทุจริต นักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.95

3. ผลการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

att	หมายถึง	เจตคติต่อพฤติกรรมการทุจริต
con	หมายถึง	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมการทุจริต
eff	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมการทุจริต
det	หมายถึง	ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต
beh	หมายถึง	พฤติกรรมความไม่ทนและความละอายต่อการกระทำทุจริต
e	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อน

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต
ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

3.1 ผลการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Intercorrelation) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังแสดงในตารางที่ 1

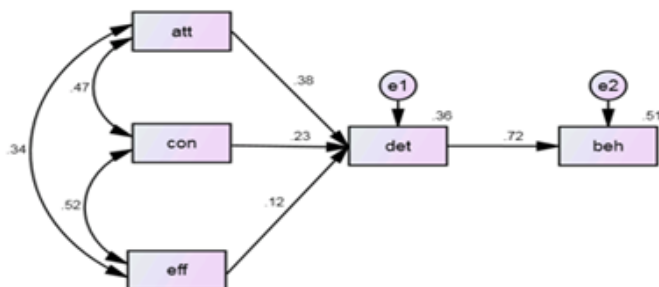
ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการวิจัย

ตัวแปร	att	con	eff	det	beh
att	1.00				
con	0.467**	1.00			
eff	0.345**	0.520**	1.00		
det	0.532**	0.475**	0.375**	1.00	
beh	0.555**	0.434**	0.328**	0.022**	1.00

** P < .01, * P < .05

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวกทุกค่า แสดงถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน จำนวน 10 คู่ สังเกตได้ว่าตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกคู่มีค่าความสัมพันธ์ไม่เกินเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดคือ 0.7 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ไม่มีปัญหาการมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงเกินไป

3.2 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล (Parameter estimation of the model) หรือผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ ผลการวิเคราะห์ดังภาพที่ 2

chi-square=37.144, df=3, P-value=.000, chi-square/df=12.381,
GFI=.965, AGFI=.823, CFI=.951, RMSEA=.172, RMR=.021

ภาพที่ 2 แสดงผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลหรือผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ

นอกจากนี้ ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดลหรือผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ต่างๆ ซึ่งได้แสดงค่าสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) ค่า t-Value (critical ratio: C.R.) และค่า p-Value แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการประมาณค่า Standardized Regression Weights

คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Estimate)	S.E.	C.R. (t-Value)	P-Value	นัยสำคัญทางสถิติ
det <--- con	.233	.035	4.562	***	มี
det <--- att	.381	.041	8.186	***	มี
det <--- eff	.123	.033	2.551	.011	มี
beh <--- det	.716	.039	20.155	***	มี

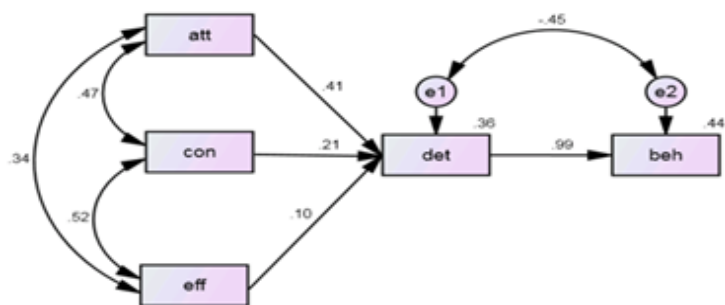
หมายเหตุ: มีนัยสำคัญ * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างได้แสดงผลตามภาพที่ 3 และตารางที่ 2 ซึ่งแสดงถึงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานตัวแปรพร้อมทั้งสัญลักษณ์แสดงถึงระดับการมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่า คู่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีนัยสำคัญ 0.001 (*** $P < 0.001$) ทุกคู่

3.3 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Measures of the model fit) การตรวจสอบความสอดคล้องกันของโมเดลหรือตรวจสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าสอดคล้องกันก็สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ และถ้าตัวแปรไม่มีความสอดคล้องกันแล้ว ตัวแบบสมการโครงสร้างจะไม่สามารถนำมาคำนวณได้ ผู้วิจัยต้องดำเนินการปรับโมเดลจนมีความสมบูรณ์เป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือตามหลักของขบวนการวิจัยก่อน ซึ่งค่า Chi-square Probability Level: CMIN-p เท่ากับ .167 Relative Chi-square: CMIN/df เท่ากับ 1.789 Goodness of Fit Index: GFI เท่ากับ .996 Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA เท่ากับ .045 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินโมเดล

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต
ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

จากผลการวิจัยที่ได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบทางทฤษฎี (โมเดลต้นแบบ) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีความสอดคล้องกันโดยขอแสดงข้อมูลตามภาพที่ 3 และตารางที่ 3 ดังนี้

chi-square=3.578, df=2, P-value=.167, chi-square/df=1.789,
GFI=.996, AGFI=.972, CFI=.998, RMSEA=.045, RMR=.005

ภาพที่ 3 แสดงโมเดลรูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการปรับโมเดล

ตารางที่ 3 เกณฑ์และผลการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบทางทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	วัตถุประสงค์	เกณฑ์	ผลการวิจัย	ผลการพิจารณา
CMIN-p	Chi-square Probability	เพื่อตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของไคสแควร์ซึ่งจะต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	$p > .05$	.167	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์
CMIN/df	Relative Chi-square Level	ตรวจสอบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์	< 3	1.789	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์
GFI	Goodness of Fit index	เพื่อวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบโดยมีค่าระหว่าง 0-1.00	> 0.90	.996	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	เพื่อบอกค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแบบในรูปของรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณค่าระหว่าง 0-1.00	< 0.08	.045	สอดคล้อง/ผ่านเกณฑ์

3.4 ผลการคำนวณอิทธิพลทางตรง (Direct effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect effect) และผลรวมอิทธิพล (Total effect) จากโมเดลเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ผ่านการปรับโมเดลแล้ว พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดแล้ว จึงนำโมเดลความสัมพันธ์ดังกล่าวมาหาอิทธิพลทางตรง (Direct Effect: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect: IE) และผลรวมอิทธิพล (Total Effect: TE) ได้ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และผลรวมอิทธิพลระหว่างตัวแปร

ตัวแปรตาม	อิทธิพล (Effects)	ตัวแปรทำนาย			
		เจตคติต่อพฤติกรรมทุจริต : att	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมทุจริต : con	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมทุจริต : eff	ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต : det
ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต: det	Direct Effect	0.412	0.212	0.103	-
	Indirect Effect	0.000	0.000	0.000	-
	Total Effect	0.412	0.212	0.103	-
พฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต: beh	Direct Effect	0.000	0.000	0.000	0.989
	Indirect Effect	0.407	0.209	0.101	0.000
	Total Effect	0.407	0.209	0.101	0.989

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาผลรวมอิทธิพลพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ประกอบด้วย ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมทุจริต มีอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.407 และตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมทุจริต มีอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.209 และตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมทุจริต มีอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.101 และตัวแปรความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต มีอิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.989

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. การวิจัยมุ่งศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริตมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต ในขณะที่เจตคติต่อพฤติกรรมทุจริต การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงใน การทำพฤติกรรมทุจริต และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมทุจริตเป็นปัจจัยเสริมส่งผ่านความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริต ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กล่าวคือ มีดัชนีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ($P > 0.167$) มีค่าพารามิเตอร์แต่ละเส้นแตกต่างจากศูนย์และมีทิศทางสอดคล้องกับทฤษฎีที่กำหนด (Suksawang, 2014, p.141)

2. ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริตมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมความไม่

ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.796 เช่นเดียวกับ Pleejan, Suksawang, and Sripunvoraskul (2012, p.38) อธิบายว่าการแสดงพฤติกรรมจะผ่านความตั้งใจของบุคคลที่จะกระทำพฤติกรรม อีกทั้ง Jank-ingthong (2014, p.134) อธิบายว่า การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์จะได้รับอิทธิพลจากความตั้งใจแสดงพฤติกรรม และ Siriot (2015, p.8) อธิบายถึงโครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนว่าปัจจัยหลักในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล คือ ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมโดยความตั้งใจในทฤษฎี หมายถึง ความตั้งใจที่จะพยายามทำพฤติกรรมนั้นความตั้งใจเป็นปัจจัยจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความตั้งใจจะเป็นตัวบ่งชี้ว่า บุคคลได้ทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่และพยายามมากเพียงใด

3. เจตคติต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ส่งผ่านความตั้งใจกระทำพฤติกรรม

ความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทาง
ทุจริต ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จาก
ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรม
ความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทาง
ทุจริต มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมความไม่
ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต มีค่า
สัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.337
ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำ
พฤติกรรมทุจริต มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรม
ความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำ
ทุจริต มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานเท่ากับ
0.161 และตัวแปรการรับรู้ความสามารถใน
การควบคุมพฤติกรรมทุจริต มีอิทธิพลทาง
อ้อมต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียด
ต่อการกระทำทุจริต มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
มาตรฐาน เท่ากับ 0.085 เช่นเดียวกับ Pleejan,
Suksawang, and Sripunvoraskul (2012,
p.38) ที่อธิบายว่าการแสดงพฤติกรรมจะผ่าน
ความตั้งใจของบุคคลที่จะกระทำพฤติกรรม
ซึ่งความตั้งใจได้รับอิทธิพลจาก 3 ปัจจัย ได้แก่
1) เจตคติต่อพฤติกรรม เกิดจากความเชื่อเกี่ยว
กับผลลัพธ์ของพฤติกรรมที่น่าจะเกิดขึ้น
2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เกิดจากความเชื่อ
เกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงและเกิด
แรงจูงใจที่จะทำตาม และ 3) การรับรู้ความ
สามารถในการควบคุมพฤติกรรมเกิดจากความ
เชื่อว่ามีปัจจัยที่สนับสนุนการกระทำพฤติกรรม

และรับรู้ว่าจะสามารถควบคุมปัจจัยนั้นได้ ดังนั้น
ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น มีการ
คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่ยอมรับพฤติกรรม และ
รับรู้ว่าจะสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ บุคคลก็จะ
มีความตั้งใจสูงที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ความ
ตั้งใจจึงเป็นตัวกลางนำไปสู่การกระทำหรือไม่
กระทำพฤติกรรม นอกจากนี้ Duangchan
(2007, p.34-41) อธิบายว่า 1) เจตคติต่อ
พฤติกรรมจะส่งผลต่อพฤติกรรมทางอ้อม ร่วม
กับกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
มีความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมที่สนใจเพื่อ
คาดหวังผล คือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่า ถ้าทำ
พฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับผลทางบวก ก็จะมี
แนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้น และ
เมื่อมีเจตคติทางบวกแล้วก็จะยอมรับเจตนา
หรือตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น ในทางตรง
ข้ามถ้าบุคคลมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมนั้น
แล้วจะได้รับผลทางลบก็จะมีแนวโน้มที่จะมี
เจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น และเกิดความ
ตั้งใจหนักแน่นที่จะไม่กระทำพฤติกรรมมาก
เท่า นั้น 2) การคล้อยตามคนรอบข้างหรือกลุ่ม
บุคคลอ้างอิงเป็นการรับรู้ของบุคคลว่า คนอื่นๆ
ที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการให้เขาทำ
พฤติกรรมนั้นๆ หรือไม่ ซึ่งการรับรู้นี้อาจจะ
ตรงหรือไม่ตรงกับความจริงก็ได้ และการที่จะ
เกิดตัวแปรนี้ได้จำเป็นต้องมีความเชื่อเป็น
พื้นฐานเช่นเดียวกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม

เรียกว่า ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง คือ ถ้าบุคคลได้เห็น หรือรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อตัวเขาได้กระทำพฤติกรรมใดๆ ก็มีแนวโน้มที่จะทำตามด้วย ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน กลุ่มอ้างอิงจะส่งผลต่อพฤติกรรมทางอ้อมร่วมกับเจตคติกับพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม โดยผ่านเจตนาในการกระทำพฤติกรรม และ 3) การรับรู้ การควบคุมพฤติกรรม เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ และการที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมใดต้องเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมนั้นได้และมีโอกาสประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมทุจริตมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต นั่นหมายความว่า ความตั้งใจจะเป็นตัวบ่งชี้ว่า บุคคลได้ทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมก็มีมากเท่านั้น ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อ

การกระทำทุจริต สถาบันการศึกษาจึงควรมีบทบาทในการสร้าง กระตุ้น และชี้แนะให้เกิดความตั้งใจแน่วแน่ให้เกิดพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริตผ่านการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในระดับสถาบัน และทำให้เห็นผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อนักศึกษา สังคม และประเทศชาติหากเพิกเฉยต่อการกระทำทุจริต

2. เจตคติต่อพฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ถึงแม้จะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทุจริต แต่สถาบันก็ควรมีการส่งเสริมปัจจัยเหล่านี้ด้วยเช่นกันโดยมีเหตุผลที่ว่า เจตคติต่อการเกิดพฤติกรรม คือ บุคคลมีความเชื่อว่า ถ้าทำพฤติกรรมนั้นแล้วจะได้รับผลทางบวก ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมย่อมจะเกิดเจตนาหรือตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือ บุคคลได้เห็นหรือรับรู้ว่าคุณค่าที่มีความสำคัญต่อตัวเขาได้กระทำพฤติกรรมใดๆ ก็มีแนวโน้มที่จะทำตามด้วย และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม คือ การที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมใดต้องเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมนั้นได้และมีโอกาสประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิเคราะห์โดยใช้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทจริตด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบอื่น เช่น การวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล การวิเคราะห์พหุของกลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเอกชนอื่นกับกลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาล เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและให้ได้ตัวแปรอื่นๆ เพื่อนำมาพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำทจริต

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพฤติกรรมความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริต
ของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

บรรณานุกรม

- พลพงศ์ สุขสว่าง. (2557). **หลักการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง**. วารสารมหาวิทยาลัย
นราธิวาสราชนครินทร์, 6(2), 136–145.
- พวงเพชร ศิริโอด. (2558). **ปัจจัยด้านความตั้งใจซื้อที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้ามือสองของผู้บริโภคในตลาดนัด**. ปรินญูญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- พริ้ม สุขแสงฉาย. (2560). **การโกงข้อสอบ : เมื่อค่านิยมสำคัญกว่าความถูกต้อง**. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : <http://www.anticorruption.in.th/2016/th/detail/632/4/>. สืบค้นเมื่อ
30 เมษายน 2561.
- พัชรี ดวงจันทร์. (2550). **ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการป้องกันโรคอ้วน และดัชนีมวล
ภายในเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต กรุงเทพมหานคร**. วิทยาสตร
ดุสิตบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชญ์นิษฐา พรรณศิลป์, ภัคดี โพธิ์สิงห์ และสัญญา เคนาภูมิ. (2559). **การคอร์รัปชันในระบบ
ราชการไทย: แนวทางการป้องกันและแก้ไข**. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 4(2),
326–340.
- วิชา อมระดิษฐ์. (2560). **สาเหตุของปัญหาการคอร์รัปชันและแนวทางการแก้ปัญหาในหน่วยงาน
ภาครัฐ**. เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล. วิทยาลัยการทัพบก.
- วิวัฒน์ จันทร์กึ่งทอง. (2557). **ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนกับความภักดีของนักท่องเที่ยวน**. วารสาร
มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 34(2), 131-146.
- เสนห์ พลจันทร์, พลพงศ์ สุขสว่าง และสุพิมพ์ ศรีพันธุ์วรสกุล. (2555). **โมเดลความสัมพันธ์เชิง
สาเหตุของพฤติกรรมการป้องกันโรคอ้วนจะร่วมนแรงจากเชื้ออโคไล โดยมีการรับรู้ความ
สามารถในการควบคุมตนเองเป็นตัวแปรกำกับ**. วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา,
10(2), 35-44.
- อัชฌา ชื่นบุญ, ชุติมา แสงดารารัตน์ และชญารัตน์ บุญพุฒิก. (2561). **การเปรียบเทียบพฤติกรรม
ความไม่ทนและความละเอียดต่อการกระทำการทุจริตของนักศึกษาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์กับ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**. วารสารสุขภาพกับการจัดการ
สุขภาพ, 4(1-2), 76–85.
- Bentler, P. M., & Chou, C. P. (1987). **Practical issues in structural modeling**.
Sociological Methods & Research, 16(1), 78-117.